

АЗЕРБАЙЖАН ЯЗЫЧЫЛАР ИТТИФАТЫНЫН ВӘ
АЗЕРБАЙЖАН ССР МӘДӘНИЙӘТ НАЗИРЛИЖИНИН ОРГАНЫ

ОРГАН СОЮЗА ПИСАТЕЛЕЙ АЗЕРБАЙДЖАНА
И МИНИСТЕРСТВА КУЛЬТУРЫ АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР

1934-чү ил январын 1-дән чыгыр

ЧУМӨ,
18
АПРЕЛ
№ 16 (2203)

1986

ӘДӘБИЈАТ ВӘ ИНЧӘСӘНӘТ

ФИРИДУН РӘНИМ

ФУЗУЛИ ҺЕЈКӘЛИ

Дүзү, башгасыны дејә билмәрәм,
Бу һејкәл өнүндә лал олурам мән.
Нәдәнсә үстүмү алыр кәдәр, гәм,
Фәрјад думанында боғулурам мән.

Өтән әсрләрә сәс салан кәсин,
Бәс нијә тәлеји ғарышығ олуб!
Мәзары гүрбәтдә төк ғалан кәсин,
Һејкәли Бақыја јарашығ олуб.

Гранит даш үстдән бахыб күтләјә,
О һәји дүшүнүр, о һәји аныр!
Саламы рүшвәтсиз алмырлар дејә,
Саләм вермәјәми јохса ғысганыр!

Һәјәтдә чәкдији дәррдән, әзәбдән,
Ачылмыр әбәди ғашгабағы да.
Елө ғырышыб ки, үзү гәзәбдән
Көзүндән од јағыр гоча чағында.

Мәчнүнун фәрјады, Лејлинин аһы,
Онун дөвранынын кәчлији имиш.

Бир шаир өмрүнүн нурлу сабаһы,
Мин нәдән өмрүнүн һечлији имиш.

Архада гојса да нечә јүз или,
Бу доғма обада, елдәдир јенә.
Замандан-замана кәлән Фузули,
Замандан-замана јол кедир јенә.

ДӘМИР ХАЧ

*Һитлер мүнүм шәһәрләримизә
биринчи кирәчәк әскәри һиссә-
ләрә «Дәмир хач» вә'д етмишди.
Мүәллиф*

Бу нәдир, көзләрдән һәрис еһтирас,
Үзләрдән мин хәбис арзу охунур.
Фашист, ајағыны јерә аста бас,
Мүгәддәс торпаға нәмәрд тохунур.

Истәјир зәһмәтсиз бир кәлир тапа,
Истәји нәслинә дағ олур, фәғәт.
Чалышыр ән јағлы тикәни ғапа,
Өзү тикә-тикә дағылыр фәғәт.

Өзкә торпағыны бөлән әскәрин,
Бәдәни белүнүр јад вәры үстә.

Дәмир хач алмаға кәлән әскәрин,
Тахта хач гојулар мәзары үстә.

Зәиф олса белә бахылан дүшмән,
Дөјүшдә күчләнир, бу, һәгигәтдир.
Ордусу фәтәһлик ешгинә дүшән
Өлкәнин ғысмәти мәғлубијәтдир.

Бахыр һејран-һејран бу кәнишлијә,
Аңчағ гәбир олур кәнишлик она.
Гүдрәти бир аз да чоһалсын дејә,
Һәсрәтлә көз дикир Одлар јурдуна.

Әзәлдән тарихин бир ғајдасы вар,
Нәмәрд истәкләрә вермәјир ганад.
Елинә, јурдуна садиг оланлар,
Дар күндә халғына өдир истинад.

Заманын һикмәти дәриндән дәрин,
Гојмаз диш ғычана јад вәры үстә.
«Дәмир хач» алмаға кәлән әскәрин,
Тахта хач гојулар мәзары үстә.

ОГУЛЛАР ШӘҺӘРӘ КЕДӘЛИ

Узағ мәчһуллуға узанар әли,
Әввәлки сәс-күјү һаны кәндләрин!

Оғулар шәһәрә кәчүб кедәли
Көзләри јол чәкир ана кәндләрин.

Оғулар шәһәрдән ғајыдан дејил,
Јајындан чыхан ох мери дөнәрми!
Һава исти кечди тәрсликдән бу ил,
Истидә шәһәрдә ғалмағ һүнәрми!

Гара киласлары сығырчын јејир,
Сары от гоһусу бүрүјүб бағы.
Оғулар шәһәрдә мејвә истәјир,
Бурда да мејвәләр чүрүјүр аһы.

Ону ким дәрәчәк! Табсыз аналар,
Атанын ғајғысы чоһ олачағдыр.
Гурујүб јејилмәз олуб киләнар,
Алма да, армуд да ғах олачағдыр.

Фәғәт шәһәрләрдә су нөвбәсинә
Дуран оғулларын сајы чоһалыр.
Оғланлар кирдикчә севки бәһсинә
Шәһәрли ғызларын пајы чоһалыр.

Јенә мүркү вурур тахыл зәмисин,
Бугда вағамлајыб бичән ахтарыр.
«Шәһәрли» оғланын кәндли әмисин
Булағын сүјүнү ичән ахтарыр.